

constant de films, cartells, llibres, exposicions o butlletins de propaganda. També recull les seves accions internacionals, les activitats al front i la rereguarda, i les gestions diplomàtiques del final de la guerra. Alguns dels col·laboradors de Miravittles disposen d'entrada pròpia —el fotògraf Pere Català Pic, el grafista Carles Fontserè i el cineasta Joan Castanyer—, i Venteo remarca les campanyes més importants —com la de la mascota «El més petit de tots» o l'exposició d'art català medieval, celebrada a París el març de 1937.

En el segon apartat del volum, Ramon Batalla traça amb destresa els episodis més destacats de la vida convulsa de l'empordanès, Jaume Santaló evoca la Figueres on va créixer i Josep Playà evidencia la relació constant entre Met i el seu amic de joventut Salvador Dalí. El tercer bloc del llibre passa revista a l'obra periodística i literària de Miravittles: Jaume Guillaumet ens

el presenta com a periodista compromès; Anna Teixidor descriu la seva trajectòria periodística a l'exili, i Enric Pujol ofereix un estudi molt interessant de la seva producció literària, on queda clar que Miravittles va ser, tothora i arreu, «un intel·lectual que participà en el gran debat de les idees del seu temps».

Sebastià Roig

Escalencs a la Costa Brava

BOIX, Lurdes; BARNEDA, Pere.

Anar a fer tenda. Les acampades de pescadors escalencs a la Costa Brava.

Ajuntament de l'Escala
Ajuntament de Castell-Platja d'Aro, 2006.
83 pàgines.

El Museu de l'Anxova i de la Sal de l'Escala, inaugurat ara fa un any i concebut com un interessant atractiu cultural i turístic de la vila empordanesa, comença a donar els seus fruits. Aquesta primavera s'hi ha pogut veure una interessant exposició que ha permès acabar de recuperar de l'oblit i conèixer millor un costum que els pescadors de l'Escala van practicar durant generacions. De fet, d'ençà de 1998, a la cala Rovira de Platja d'Aro se celebra cada setembre una mena d'aplec festiu que ho recorda, i l'any passat Lurdes Boix i

Pere Barneda ja van publicar el llibre *Les acampades de pescadors escalencs a la Costa Brava*.

Amb el bon temps i fins a la fi de l'estiu, diverses famílies de pescadors de l'Escala s'escampaven per les cales de la Costa Brava. L'«anar a fer tenda», com es coneix aquesta pràctica, consistia a instal·lar-se —avis, fills, néts i tiets— en alguna de les cales del litoral giro-ní, només amb una tenda i l'imprescindible per a la seva subsistència quotidiana, i dedicar-se a buscar bons caladors de pesca i indrets on col·locar les captures amb un marge de guany digne.

Aquesta forma de vida va perdurar fins als anys cinquanta del segle passat, i permetia a moltes famílies sobreposar-se a les limitacions que el mercat del peix imposava a la seva vila nadiua. Els *escalencs*, com eren coneguts aquests pescadors arreu on s'establien, trobaven bona acollida entre els primers estiuejants de la Costa Brava, als quals subministraven peix a bon preu. Però va ser precisament l'esclat del *boom* turístic, juntament amb la gene-

ralització de les embarcacions a motor, que permetien fer distàncies llargues sense necessitat d'haver de traslladar-se temporalment, el que més va contribuir a la seva desaparició.

L'exposició es complementa amb el suport d'un excel·lent audiovisual que inclou el testimoni d'alguns protagonistes d'aquesta tradició, amanit amb diverses fotografies i algunes filmacions de l'època. És un document evocador, emotiu pels testimonis que presenta, i resulta en conjunt una interessant aportació al millor coneixement d'aquest món mariner de la Costa Brava abocat inexorablement a l'extinció.

Coïncidint amb la inauguració d'aquesta exposició va tenir lloc la signatura d'un conveni d'adhesió del museu escalenc a la xarxa La Mar de Museus, dins la qual s'integren diversos museus de temàtica marinera de la costa catalana. Aquesta estructura de cooperació està encapçalada pel Museu Marítim de Barcelona, centre de reconeguda trajectòria en la salvaguarda i estudi del patrimoni marítim, que amb aquesta iniciativa pretén rendibilitzar esforços i aprofitar diverses sinergies museístiques entorn del món de la mar.

David Moré Aguirre

